

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 101/12
Luxemburg, 12 iulie 2012

Hotărârea în cauza C-176/11
HIT și HIT LARIX/Bundesminister für Finanzen

Publicitatea pentru cazinouri din străinătate poate fi interzisă în anumite condiții

Un stat membru poate interzice publicitatea pentru cazinourile situate într-un alt stat membru atunci când protecția jucătorilor în acest din urmă stat membru nu este echivalentă

În Austria, publicitatea pentru cazinourile situate în străinătate necesită o autorizație prealabilă. În vederea obținerii autorizației, operatorul unui cazinou situat într-un alt stat membru trebuie să facă dovada că protecția legală a jucătorilor prevăzută în acest stat „corespunde cel puțin” protecției legale din Austria. În temeiul acesteia, accesul în cazinouri este rezervat numai persoanelor majore, conducerea cazinoului trebuie să urmărească comportamentul jucătorilor pentru a stabili dacă frecvența și intensitatea participării la joc le amenință nivelul minim de existență, iar clienții pot formula o acțiune directă în materie civilă împotriva conducerii pentru neîndeplinirea acestor obligații¹.

Societățile slovene HIT și HIT LARIX exploatează cazinouri în Slovenia. Acestea au solicitat Bundesminister für Finanzen (Ministrul Federal al Finanțelor, Austria) autorizația de a face publicitate în Austria pentru cazinourile acestora situate în Slovenia. Ministerul a respins cererea pentru motivul că HIT și HIT LARIX nu făcuseră dovada că dispozițiile legale slovene în materia jocurilor de noroc asigurau un nivel de protecție a jucătorilor comparabil cu cel prevăzut în Austria.

Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă, Austria), în fața căreia HIT și HIT LARIX au introdus o acțiune împotriva deciziilor de respingere, solicită Curții de Justiție să stabilească dacă o reglementare precum cea austriacă este compatibilă cu libera prestare a serviciilor garantată de dreptul Uniunii.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea amintește mai întâi că reglementarea jocurilor de noroc face parte dintre domeniile în care există divergențe considerabile de ordin moral, religios și cultural între statele membre. Prin urmare, în lipsa unei armonizări în materie, statele membre sunt libere să stabilească obiectivele politicii lor în materie de jocuri de noroc și să definească cu precizie nivelul de protecție urmărit.

Astfel, simpla împrejurare că un stat membru a ales un sistem de protecție diferit de cel adoptat de un alt stat membru nu poate avea incidență asupra aprecierii proporționalității dispozițiilor adoptate în materie. Acestea trebuie să fie apreciate numai în raport cu obiectivele urmărite de autoritățile competente ale statului membru în cauză și cu nivelul de protecție pe care acestea intenționează să îl asigure.

În lumina acestor elemente, Curtea răspunde că dreptul Uniunii nu se opune reglementării austriece, din moment ce se limitează să impună, în vederea acordării autorizației de a face publicitate, dovedirea faptului că, în celălalt stat membru, reglementarea aplicabilă garantează o protecție împotriva riscurilor legate de joc, având, în esență, un nivel echivalent nivelului pe care însăși această reglementare îl garantează.

¹ Potrivit guvernului austriac, aplicarea acestor reguli preventive a condus la o limitare importantă a numărului de jucători, mai mult de 80 000 de persoane fiind supuse în anul 2011 unor restricții sau unor interdicții de intrare în cazinourile austriece. Pe de altă parte, în Austria numărul cazinourilor este limitat la maximum 15.

O asemenea reglementare, care restrânge libera prestare a serviciilor, este justificată de obiectivul de protecție a populației împotriva riscurilor legate de jocurile de noroc. Ținând seama de acest obiectiv, aceasta nu pare să constituie o sarcină excesivă pentru operatorii cazinourilor din străinătate și, prin urmare, este susceptibilă să respecte principiul proporționalității.

Situația ar fi diferită, iar această reglementare ar trebui considerată disproporționată dacă ar impune ca în celălalt stat membru normele să fie identice sau dacă ar impune norme fără legătură directă cu protecția împotriva riscurilor legate de joc.

În orice caz, instanța de trimitere trebuie să se asigure că dispozițiile legale în litigiu se limitează la a supune autorizația de a face publicitate pentru localuri de joc situate într-un alt stat membru condiției ca reglementarea acestuia din urmă să furnizeze garanții echivalente, în esență, celor prevăzute de reglementarea națională, având în vedere scopul legitim de a proteja particularii împotriva riscurilor legate de jocurile de noroc.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#).” ☎ (+32) 2 2964106